

SERPO VIERT ZILVEREN JUBILEUM

SERPO CELEBRATES ITS SILVER JUBILEE

Erik de Haas, Jan-Cor Jacobs en Freek Vonk

Als een broekie van amper acht jaar had hij al zijn eerste slang. Zelf gevangen op de heide in Ermelo. Hij speelde ermee en liet hem zwemmen in een wasbak. Maar lang mocht hij er niet van genieten. Toen vader Getreuer thuiskwam herkende hij het dier-tje direct als een adder. Het gifslangetje moest linea recta terug naar de hei.

Het addertje in kwestie blijkt achteraf ge-schiedenis te hebben geschreven. Hij was de eerste gifslang die Walter Getreuer in handen had. De eerste in een reeks van honderden, die in de loop der jaren zijn privé-collectie maar vooral zijn reptielenzoo Serpo hebben bevolkt. Inmiddels is Walter zelfs al een kwart eeuw beroepshalve met (gif)slangen in de weer. Want zo lang bestaat Serpo inmiddels. Ennuh... in al die

Fotobijlschrift?

Erik de Haas, Jan-Cor Jacobs en Freek Vonk

He already possessed his first snake when he was a youngster of about eight years old. He had caught it himself on the heath land near the village of Ermelo. He played with it and let it swim in a sink. His good time did not last long, however, for when father Getreuer arrived at home he immediately recognised the ven-omous snake. The little viper had to be returned straight away to its original heath land.

In hindsight this little viper went down in his-tory as being the very first of a long list of ven-omous snakes handled by Walter Getreuer. It was the first one that, of a series of hundreds of snakes and during the course of the years, populated his private collection and, espe-cially, his reptile zoo Serpo. In the meantime Walter became professionally involved with (venomous) snakes, now spanning about a quarter of a century, for that is the age of Serpo, and... during all that time he has not even once been bitten by one of his ven-omous snakes.

It is not too amazing that Walter transformed his hobby into his profession, for the strange-ly uneventful "viper incident" caused him to wholeheartedly embrace the keeping of rep-tiles. Vipers were not allowed anymore into the parental house but sand lizards posed no problem at all. Later on, since his twelfth year of age, these reptiles were followed by garter snakes, viperine snakes and the like. A few

tijd is Walter nog nooit gebeten door een van zijn gifslangen.

Dat hij van zijn reptielenhobby zijn beroep heeft gemaakt, is eigenlijk niet eens zo verwonderlijk. Want na het 'adderincident' stortte Walter zich vol overgave op het houden van reptielen. Mocht hij geen adder in huis halen, duinhagedissen waren geen probleem. Later, vanaf zijn twaalfde, volgden kousenbandslangen, adderringslangen en dergelijke. Weer enkele jaren later stortte Walter zich fanatiek op pythons en was hij een van de eersten die onder meer tijger- en boompythons kweekte. En korte tijd later – jawel – kwamen er toch definitief gifslangen in huis.

Nieuwsgierige buurtbewoners waren overigens welkom om zijn collectie te komen bewonderen... tegen betaling van een muisje, kuiken of vis. Wie de jubilerende reptielenzoo Serpo in Delft wil bezoeken, betaalt uiteraard de entree gewoon in euro's. Dat moet ook wel, want Serpo krijgt geen subsidie, terwijl het met zo'n 30.000 bezoekers per jaar toch een van de grote toeristische trekpleisters is van de Zuid-Hollandse stad.

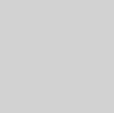
Overigens is het niet zo dat Serpo al 25 jaar in Delft staat. Serpo is begonnen als een reizende slangentoonstelling naar voorbeeld van de Italiaanse gifslangenexpositie Atox. Die kwam in 1980 naar Nederland en Walter, die toen voorzitter was van de tentoonstellingscommissie van de Nederlandse vereniging voor terrariumkunde en herpetologie *Lacerta*, was gevraagd om de vergunningen te regelen. Ook mocht hij zorgdragen voor de teksten en locaties. Binnen een jaar vroeg een van de mensen van Atox hem om samen met hem een

years later Walter became a passionate keeper of pythons and he was one of the first to breed Burmese pythons as well as tree pythons. And yes . . . it did not take long for venomous snakes to follow suit and occupy their place in his home.

Curious neighbours were welcomed to admire his collection . . . after payment, of course, of a small mouse, chick or fish. Nowadays Delft visitors of our silver jubilee reptile zoo Serpo just pay the usual entrance fee in cash. They have to do so, since Serpo is not subsidized, even though it is one of the largest tourist attractions of this South-Holland town, for it welcomes about 30,000 visitors per year.

By the way, Serpo did not reside the full 25 years in the city of Delft. The exhibition started as a travelling exhibition, modelled after Atox, the Italian exposition of venomous snakes. The Italians toured the Netherlands in 1980. Walter, then president of the committee who organized exhibitions on behalf of the Dutch association for terraristics and herpetology *Lacerta*, was asked to organize their permits. He also had to take care of the locations and of the documentation. Within less than a year, one of the people of Atox asked him to start an exhibition together with themselves. Walter declined the offer firmly though friendly, for he feared that they wanted to have the fun but would not share the trouble. He preferred, instead, to go to the Chamber of Commerce to start his own business.

That occurred in the year of 1981. One year later, Serpo opened its first exposition in the city of Assen. Some seven to eight exhibitions were managed per year, with locations varying from Groningen in the North, to Maastricht in the South of the Netherlands. In Maastricht,

tentoonstelling op te zetten. Walter wees dat aanbod vriendelijk doch beslist af. Hij was bang dat hij dan al het werk kon opknappen, terwijl hij de lusten zou moeten delen. Nee, dan liever zelf naar de Kamer van Koophandel en een eigen bedrijf opzetten.

Dat was in 1981. Een jaar later had Serpo zijn eerste expositie in Assen. Zo'n zeven à acht exposities per jaar volgden, van Groningen tot Maastricht. In Maastricht keerde Serpo zelfs jarenlang op rij terug in de Dominicanerkerk. Walter: 'We hebben daar meer dan een jaar vertoefd. We sliepen er zelfs.' In 1992 is Serpo uitgebreid met de reptielenzoo in Delft. Sinds een jaar of drie staat de reizende expositie op een laag pitje.

Wat zeker niet op een laag pitje staat, zijn de overige activiteiten van Walter Getreuer en zijn medewerkers. Het zijn nou niet echt klussen waar Walter om staat te springen. Afgelopen zomer mocht hij opdraven in Eelde, waar wijkbewoners zich grote zorgen maakten over een heuse kolonie Russische rattenslangen. Althans, dat was het verhaal zoals het in de pers opdook. Walter ging op onderzoek uit en kon het dorp geruststellen. Ja, er kropen in een omvangrijke tuin van een bioloog rattenslangen rond, maar nee, ze zijn ongevaarlijk en er is zeker geen sprake van een kolonie. Sterker nog, er waren geen aanwijzingen dat de daar uitgezette slangen zich hadden voortgeplant. De vervellingen die Walter aantrof, waren allemaal van volwassen dieren.

Het was niet de eerste keer dat Walter in alle media werd opgevoerd. Eind jaren negentig dook het journaal gretig op de affaire-Enkhuizen. Middenin de komkom-

Serpo returned to the Dominicanerkerk for years on end. Walter: 'We stayed there for more than a year. We even slept in there'. In 1992 Serpo was associated with the reptile zoo in Delft. For some three years now, the travelling exposition has been kept simmering on a low flame.

The other activities of Walter Getreuer and his co-workers are certainly not simmering along, even if some are not to be counted among his favourite activities. This summer he was summoned, more or less, to the village of Eelde. In one of its districts the inhabitants worried about the presence of a colony of Russian rat snakes. Well, such was the story as presented by the media. Walter explored the neighbourhood and he could reassure the inhabitants of the village. Yes, rat snakes were indeed crawling about within the large garden of a biologist, but no, they were not dangerous and no, they certainly did not form a colony. There were no signs of procreation for the snakes present in that garden, for the sloughed skins found by Walter all belonged to adult animals.

This was not the first time Walter was put on the stage in all the channels of mass communication. At the end of the ninth decade of the last century some gullible reporters devoured the Enkhuizen-scam. Slam in the midst of gooseberry season the little town became world news. A Fer-de-Lance, a fast-moving pit viper, was said to be on the run, a quite venomous and aggressive animal. It seemed to be generally believed that anyone entering the city of Enkhuizen should fear for his or her life. Walter kept a level head, however, and tried to prevent panic. He kept to facts, and quite soon threw doubt upon the story. It had to be called into question, since the idea for someone to deliver a Fer-de-Lance kept in a birdcage to an inexperienced person living in a boarding house, and to then himself go on holiday, was

mertijd werd het stadje wereldnieuws. Want daar zou een lanspuntslang ontsnapt zijn. Giftig en agressief... wie Enkhuizen binnenkwam mocht blij zijn er weer levend uit te komen, luidde zo'n beetje de teneur. Maar Walter hield het hoofd koel en probeerde juist paniek te voorkomen. Hij bleef bij de feiten en trok al gauw het hele verhaal in twijfel. Want dat iemand een lanspuntadder in een vogelkooitje bij een onervaren persoon in pension doet om vervolgens met vakantie te gaan... Achteraf bleek het dier dan ook alleen in de fantasie van ene Bert M. te hebben bestaan.

Maar niet elke klus van Walter haalt het nieuws. Elk jaar weer ontsnappen door slordigheid van liefhebbers tientallen slangen die dan ergens in een tuin of huiskamer opduiken. Al dan niet in paniek bellen de ontdekkers dan Serpo. Heel vaak blijkt het te gaan om rode rattenslangen, maar ook de grijze en Taiwanese rattenslang duikt nogal eens ongevraagd bij de burens op. Ook lampropeltissen, diadeemslangen, konings- en tijgerpythons willen wel eens een uitstapje maken.

Daarnaast krijgt Serpo regelmatig ratelslangen, cobra's, Russel's adders en zaag-schubadders binnen. Vaak zijn die als verstekeling meegekomen in een vrachtboot of vliegtuig. En in een koffer van een teruggekeerde vakantieganger duikt zo nu en dan een schorpioen of vreemde spin op. Ook deze dieren vangt Serpo op.

Voor de opvang van dergelijke dieren krijgt Serpo geen subsidie. Walter: 'We proberen nu wel met een adoptieplan mensen aan te moedigen dieren te adopteren, waarbij zij een bijdrage leveren in de verzorgingskosten. Vooral mensen die hun dieren bij ons

simply too much of a good thing. Some time afterwards the animal appeared to have existed, only indeed, in the fantasy of some Bert. M.

But not every one of Walter's jobs forms food for the media. Each year, several tens of snakes escape their sloppy owners, to reappear in someone's garden or room. The discoverers, whether or not in panic, usually call upon Serpo for help. The snake in question often turns out to be a Corn snake but the Grey rat snake or the Taiwanese one also appear as unexpected visitors. Other visiting rambles are presented by Milk snakes or King snakes and Diadem snakes (*Spalerosophis diadema*). Even Ball pythons and, yes, Burmese pythons are also apt to take an outing within the neighbourhood.

Serpo furthermore receives, more or less regularly, venomous snakes such as Pit vipers, Cobras, Russels vipers and Saw-scaled vipers (*Echis carinatus*). These animals often arrive as stowaways, hidden in a cargo boat or airplane. Scorpions or unknown spiders may every once in a while appear within the trunk of a holidaymaker returning from abroad. These animals are also taken care of by Serpo.

Serpo does not receive any subsidy for its functions as a relief centre for such animals. Walter: 'We now try to develop an adoption scheme. We stimulate people to adopt animals, for which they make a contribution to the costs of its care. We ask this, especially, from people who for whatever reason want to leave their animals with us. We point out to them that when they shift their problem onto our shoulders, they should partake in its financial consequences. And some people do so, though most do not.' Such an adoption scheme is, by the way, also of interest to

willen achterlaten om wat voor reden dan ook, verzoeken wij hieraan deel te nemen. We wijzen hen erop dat met het afwentelen van hun probleem op ons, zij daar min of meer de financiële consequenties van moeten trekken. Sommigen doen dat, de meesten overigens niet.' Overigens is zo'n adoptieplan ook interessant voor de slangenliefhebber die dolgraag zijn collectie wil uitbreiden, maar thuis geen ruimte meer heeft.

Voor dieren die door justitie in beslag zijn genomen, krijgt Serpo wel een kleine vergoeding. Overigens neemt het aantal inbeslagnames de laatste jaren af. Volgens Walter vloeit dat onder meer voort uit de strengere grenscontroles wegens terreurdreiging. Smokkelaars vinden domweg dat de pakkans nu te groot is en zoeken daarom hun heil buiten Nederland. Dat justitie inbeslaggenomen dieren naar Serpo brengt, getuigt van het vertrouwen dat zij heeft in Walters expertise. Het is ook niet voor niets dat juist Walter cursussen verzorgt voor onder meer douane en AID. Serpo is inmiddels bovendien erkend als opleidingsbedrijf voor zowel de agrarische als ICT-opleidingen.

Maar ook de medische sector weet Serpo inmiddels te vinden. Walter: 'Ik ben vooral een probleemoplosser als het gaat om calamiteiten met (giftige) koudbloedige dieren. Zo'n zeven keer per jaar wordt mijn hulp ingeroepen na een beet of steek door een slang, spin, scorpioen of duizendpoot. En ik heb al diverse keren mijn serum aan anderen ter beschikking moeten stellen. Mijn werkgebied ligt inmiddels ook al ver buiten Nederland. Ik heb raad gegeven bij bijtincidenten in onder meer België, Duitsland, Venezuela, Korea en Zuid-Afrika.

those snake lovers who want to extend their collection but who do not have the means for it at home any more.

For animals confiscated by a judicial authority Serpo does however receive a small compensation. The number of confiscations has, incidentally, declined in recent years. Walter thinks that this is, among other reasons, due to the more stringent border controls due to the terror threat. Smugglers consider the probability of capture as being too large nowadays. They, hence, shy away from the Netherlands in search of better spots elsewhere. The fact that the judicial authorities bring the confiscated animals to Serpo, bears witness to their faith in Walters' expertise. It is not for nothing that Walter is precisely the one to give courses to, among others, customs officials as well as to members of the AID (Algemene Inspectiedienst: general inspection service of the ministry of agriculture, nature and food quality). Serpo has meanwhile been acknowledged as a training utility for both agricultural and ICT institutions.

People working in medicine now also know how to locate Serpo. Walter: 'I am a problem solver with regard to calamities concerning (venomous) cold-blooded animals. It happens about seven times a year, that I am called for after a bite or sting from a snake, spider, scorpion or millipede. Several times I even had to utilise my own serum to help other people. My sphere of activity is nowadays, as such, much wider than the Netherlands. I have been asked to counsel for biting incidents by, among other countries, Belgium, Germany, Venezuela, Korea and South-Africa.

Translation into English by Bert Verveen.
English corrections: Mark Wootten.

